

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

شمی صلواتی
۰۹ جنوری ۲۰۲۳

شمی صلواتی

«ریشه پرواز همای و فرهنگ مماشات در ایران»

متأسفانه در فرهنگ ما ایرانیان، گلهای سرسبد همیشه «قهرمانها» روباه و گرگند. این تفکر، تنها متعلق به جهان امروزی ما نیست در طول اتفاقات تاریخی ایران ریاکاری و مماشات توسط هنرمند (سلبریتی های دولتی) در جامعه ما به نام ایران دست بالا داشته است.

دلیل فرهنگ واپسگرایی به پشتوانه حاکمان با همراهی هنرمندان منفعت طلب، همیشه سد راه ترقی خواهی مردم بوده و تا به امروز ادامه دارد.

«راستی توماج صالحی کجاست، عقابی که اوج گرفت، کسی که قلب ما و هزاران انسان آرایخواه و برابر طلب را فتح کرد و در میدان نبرد، ریا و مماشات را به نبرد فرا خواند...»

وای، چه کسانی پای بر خون جوانان ما گذشتند و بی پروا به مردم ما دهان کجی کردند.

کم نیست ایرانیان خارج از کشور که برای جبران حقارت خویش، با شرکت در کنسرتهاى مماشاتگران، آنها را بزرگ می کنند تا خودشان را ببینند شانسى برای هنرمندان منفعت طلب تا پای هر خیانتی باشند بدون شرم امضاء تا به زندگی لاکچری برسند.

در طول تاریخ ایران!

کسانی که ذوق هنری خود را به عنوان شغل برای ادامه حیات انتخاب کردند همیشه برای فتح شهرت و ثروت مجبور بودند با دولتها مماشات کنند.

حافظ در وصف شاهان برای شاه شجاع که یکی از جنایکارتترین شاهان ایران بود شعر گفت.

عرصه زمین چو بساط ارم جوان

از پرتو سعادت شاه جهان ستان

خاقان شرق و غرب که در شرق و غرب، اوست»

سعدی در وصف کشتار مردم بغداد توسط مغولها شعر گفت

یادش به خیر استاد شهریار هر جا بساطی بود شعر و هنرش در خدمت به میزبان. با غرور و حیثیت کاملاً بیگانه بود، اما بلد بود که چگونه کالای خود را در بازار با بهای خاصی بفروشد.

ما هنر هندی را با تفکر ملی ناسیونالیستی نه به عنوان صاحب شغل «نان و آبدار» بلکه به عنوان یک قهرمان، ابرانسان، الگوی مقدس یا مقدمتر از انسانیت می بینیم

خوانندگان درباری

هنرمندان امروزی!

مگر کامگاراها، ناظری و

ده آهنگ را برای مرگ خمینی «جانی ترین انسان قرن» نساختند و آن را به خامنه ای تقدیم نکردند در حالی که به کشتار قتل‌های جمعی در سالها ۶۰ تا ۶۷ آگاه بودند.

آیا شما شعری یا ترانه ای در وصف خاواران از این هنرمندان شنیدید؟

در طول تاریخ به دلیل نبودن آزادی!

هنرمندهای زیادی یا به دلیل ترس، یا به دلیل مادیات ابزار دست حاکمان وقت شدند!

حرف و حدیث ها در مورد خانم پوران یکی از خوانندگان محبوب ایرانیان زیاد است که معشوقه تیمور بختیار رئیس وقت ساواک بود و ...

لازم به یاد آوریم یکی از شکنجه گران در دوران رضا خان (مختاری) شهردار تهران و دوست سروان احمدی که زندانیان را با آمپول هوا می کشت آهنگ ساز زمان خود بود.

مظفرالدین شاه هم شعر می گفت و هم عکاسی می کرد ولی رعیتی که نافرمانی می کرد زنده زنده به دستور او پوستش می کردند، یا خمینی که شعر های عاشقانه می گفت ولی قاتل بیش از هزاران مخالف خود بود و بیشترین گورهای جمعی و بی نام و نشان را از خود بر جای گذاشت، در تاریخ ایران هنر رابطه دوستانه ای با جانی و جنایت دارد!

یکی از بدبختیهای ما ایرانیان خارج از کشور شرکت کردن در برنامه های این هنرمندان مماشاتگر است.

فردا اگر همای هم وارد اروپا شود صدها نفر در کنسرتش شرکت می کنند او را تبدیل به ارسطوی زمان می کنند.

با شرکت در کنسرتهای این مماشاتگران آنها را نه بزرگ بلکه دچار توهم می کنند احترام چهره های هنری در فرهنگ ما ریشه دار است.

پرواز همای با نام سابق سعید جعفرزاده احمدسرگورابی، که با افتخار برای چهره شناخته شده جنایت و جهل «قاسم سلیمانی» به دعوت وازات ارشاد در سالگرد کشته شدن او کنسرت برگزار کرد تنها به خاطر پول نبود بلکه او از خود جمهوری اسلامی است در کنار جمهوری اسلامی ست به همین دلیل ایشان قبلاً در تمجید از سردار جنایتکار «همدانی که در سوریه کشته شد» کنسرت برگزار کرد و آهنگهایش را به او قدیم کرد، به هنرمند جماعت «سلبریتی» نمی شود اعتماد کرد چون هنر شغل است ابزاری برای امرار معاش، که در آن بده وستان زیاد است و مماشات جز فرهنگ این جماعت است.

پرواز همای با دل و جان با جمهوری اسلامی ست و آگاهانه پای بر خون ریخته کودکان ما می گذارد و شرمی به دل راه نمی دهد امثال همای پرواز بخوبی می دانند که در فردای سرنگونی جمهوری اسلامی هنر مدرن و انسانی جای هنری عرفان و روحوانی، مدعی را می گیرد و موسیقی سنتی ضعیف و حاشیه ئی می شود اگر موسیقی عرفانی و سنت امروز میداندار است چون هنر شاد و مدرن جرم است و هنرمندان مستقل، انسانگرا و آرایخواه، برابرطلبی یا سرکوب شدن و یا ایزوله در کنجی افتادند....

امیر هوشنگ ابتهاج «م سابه» یکی از شاعران بزرگ و خالق واژه های زیبا بود اما در کنار حکومت اسلامی ماند و از مساعدت خامنه‌ای برخوردار بود.

در کنارش هم ما اخوان ثالث هم داشتیم که جمهوری اسلامی را نپذیرفت به همین دلیل مورد آزار و اذیت قرار گرفت.

"شمی صلواتی"